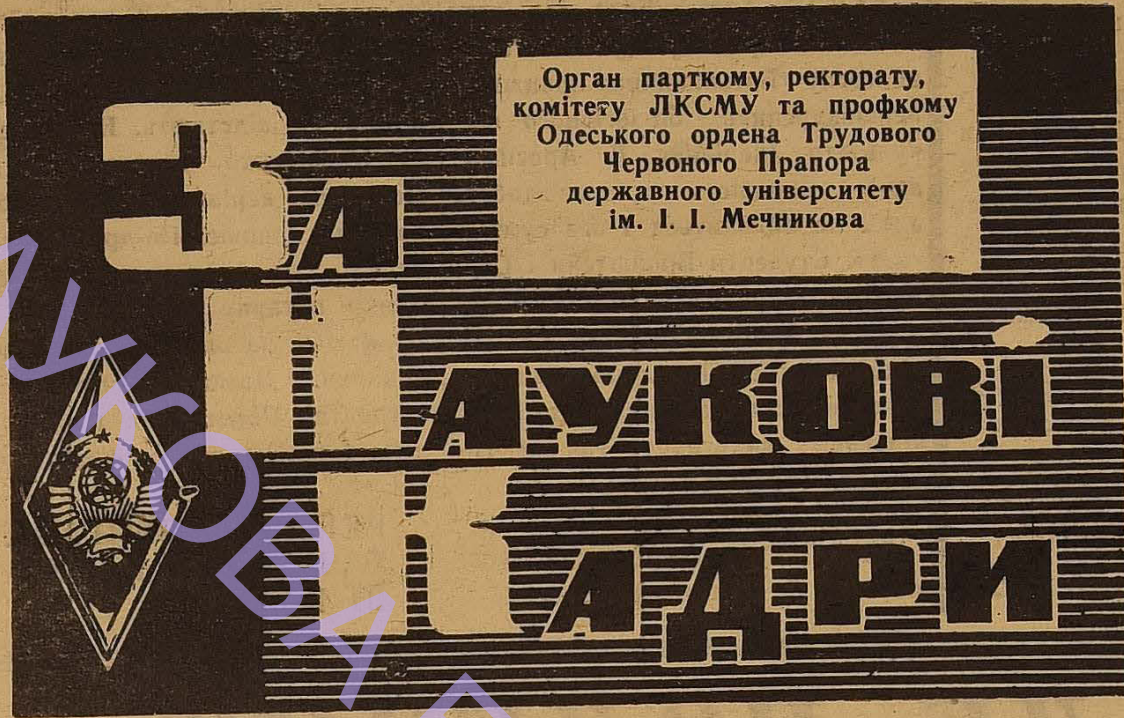

ПОМНОЖИМО ТРУДОВУ СЛАВУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ XXXIII

№ 25 (902)

27 ВЕРЕСНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп

СТУДЕНТИ НА БУДІВНИЦТВІ

ЮВІЛЕЙНА СЕСІЯ

ТРИ дні, з сьомого по дев'яте вересня, проходила в нашому університеті ювілейна сесія комісії з оптики і спектроскопії АН УРСР, присвячена 50-річчю Радянської влади.

На сесії були заслухані доповіді провідних вчених-спектроскопістів України та гостей з Москви та Ленінграда, в яких відзначалися успіхи в розвитку спектроскопії за останні роки.

Серед учасників сесії були голова комісії спектроскопії АН СРСР професор С. Л. Мандельштам (Москва), голова комісії з спектроскопії АН УРСР професор Ю. П. Єгоров, професор М. С. Полукетов та інші.

Широко були представлені роботи співробітників нашого університету: згадаймо доповіді доктора фізико-математичних наук С. Й. Голуба, доцента С. С. Іванова і професора О. І. Юрженка, доцента О. В. Богатського та ст. викладача А. І. Греня.

НОВИЙ навчальний рік — незвичайний, ювілейний. Гідно його зустріти й провести — наш громадський обов'язок. І в цьому напрямку колектив університету вже багато чого зробив. Помітна доля в підготовці до гідної зустрічі й проведення ювілейного навчального року належить і господарчій частині. І це треба відзначити. Проте, нам так здається, господарча частина не використовує всіх своїх можливостей і до початку нового навчального року могла б зробити далеко більше. Про це свідчать недоробки, які ми виявили під час перевірки проведеного ремонту учбових приміщень філологічного й історичного факультетів та спортивного залу.

Так, в корпусі філологічного

ЛІКВІДУВАТИ НЕДОРОБКИ

факультету досі не відремонтовано дах, що в окремих місцях протікає, не приведені в порядок гардероб і туалетні кімнати. У корпусі історичного факультету не приготовлена так як слід чотирнадцята аудиторія, в якій має бути організована виставка до 50-річчя Великого Жовтня. А між тим деканат неодноразово просив господарчу частину обладнати цю аудиторію до виставки. Щоб наукова і студентська бібліотеки краще й швидше обслуговували своїх читачів, необхідно в найближчий час значно поліпшити освітлення книгосховищ і поповнити їх новими зручними й

практичнішими стелажми.

Повільно, на жаль, ведеться ремонт спортивного залу. А роботи там дуже багато. Незабаром підуть дощі. А дах цього приміщення — решето. Відремонтувати дах треба в першу чергу, інакше весь внутрішній ремонт піде нанівець. Грунтового ремонту потребують душеві й туалетні кімнати, опалення й освітлення.

Ми сподіваємось, що проректор по господарчій частині вживе необхідних заходів, щоб своєчасно ліквідувати недоробки.

А. МОСКАЛЕНКО, член комісії народного контролю.

ДОБРЕ працюють студенти юридичного факультету в БУ-34 на будівництві жилого масиву в районі селища Котовського. Більшість з них вперше зустрілась з роботою будівельника.

Були і труднощі, і невдачі. Зараз вже є перші успіхи. Так, Лозинський, Тростянецький, Єльчанінова, Усатенко є для багатьох прикладом в роботі. Вони не тільки виконують, а й перевищують денні завдання. Бригадири і прораби задоволені роботою студентів.

Так, прораб Левін сказав: — Студенти працюють з вогником. Не думали ми, що вони доможуться таких показників, адже наша робота не з легких.

Хочеться побажати юристам подальших успіхів в роботі на будівництві.

В. ТКАЧЕНКО, студент другого курсу юридичного факультету.

НОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ

У нашому університеті розпочав роботу факультет підвищення кваліфікації викладачів суспільствознавства технікумів України. Деканом факультету призначено старшого викладача ОДУ Д. О. Драгомарецького.

РІДНОГО ВУЗУ!

В ПАРТКОМІ ОДУ

ПАРТІЙНИЙ комітет ОДУ на своєму засіданні, обговоривши звернення студентів хімічного факультету до всіх студентів університету, схвалив починання хіміків.

Партком вирішив також на час сільськогосподарських робіт встановити ДОШКУ ПОШАНИ, на яку занеситимуться кращі курси, групи та окремі студенти за найвищі показники у праці.

Рішенням парткому ОДУ на Дошку пошани заносяться такі колективи та студенти.

1. Другий курс українського відділення філологічного факультету (керівник доцент Ф. Ткач), який, працюючи у селі Кубанка, колгосп «Перемога Жовтня» Комінтернівського району, щоденно перевищує норми.

2. Група студентів другого курсу біологічного факультету (керівник — В. Тоцький), який систематично перевищує норми у селі Бугаївка, колгосп «Батьківщина» Іванівського району.

3. Перший курс історичного факультету (керівник — доцент В. Немченко), який у колгоспі імені Благоєва Іванівського району систематично перевищує норми.

4. Четвертий курс географічного факультету (керівник — Б. Муха), який відзначився сумлінною працею у с. Ульяновка, колгосп «Маяк» Іванівського району.

ТАК ТРИМАТИ!

СТУДЕНТИ-ПЕРШОКУРСНИКИ географічного факультету працюють на виноградниках села Старі Шомполи (колгосп імені Войкова).

Спостерігаю за роботою. Великі корзини з виноградом щохвилини подаються на машину. У роботі відчувається злагодженість і організованість.

Порозмовлявши, довідуюсь про перші успіхи.

Я. Д. Макаруч, керівник групи, з задоволенням розповідає, що студенти вже на другий день

(по приїзді працювали на очищенні кукурудзи) виконували 120 процентів норми. Особливо відзначилися Кравець, Оськіна, Горб, Козак та інші.

Зараз йде збір винограду. І хоча працювати важко, всі норми виконують. Вже в перший день роботи студенти Левашов, Подружняк, Лавренчук виконали 130 процентів норми.

Нам залишилось лише побажати першокурсникам — «Так тримати!»

В. КЕЛЬМАЧОВ.

НА ФОТО: студент першого курсу географічного факультету ЛЕВАШОВ на збиранні винограду.

З АГАЛЬНІ особливості виховання ми розглянули. У нас є уявлення про складність виховного процесу у вищій школі. Але це ще нічого не дає для розуміння того, як саме відбувається формуючий вплив виховання на студента. Йдеться про те, зокрема, який логіко-педагогічний шлях проходить виховний процес. Як цим шляхом іти, щоб, володіючи закономірністю виховного процесу, надати вихованню дійового характеру і запобігти формалізму у виховних діях. Це найскладніше питання у теорії виховання. А коли воно найбільш складне і недостатньо розроблене в теорії, то не так легко оволодіти ним у практиці.

Давайте спробуємо, наскільки це буде можливим у короткому нарисі, розкрити логіко-педагогічну суть процесу виховання.

Якщо провести тривалі спостереження за процесом виховання, то ми знайдемо, що студент внаслідок різних виховних впливів через учбовий процес, наукову діяльність, через різні форми позааудиторної роботи, набуває, передусім, відповідних ідейно-політичних і моральних знань. Свідомі знання потрібні як основа для виховання. Комуністичне виховання не є натаскуванням або голим привчанням. Студенти допитливі особи і схильні до самостійних міркувань. Для них переконливими будуть лише ті ідейні чи моральні вимоги, котрі випливають з очевидних фактів, знань. Особливо потрібна якість у складних питаннях суспільного життя, котрі хвилюють студента, примушують його шукати відповіді на них.

Отже, першим кроком у вихованні, кроком, який зумовлює далі формування особи студента, є сприймання і усвідомлення ідейно-політичних і моральних знань. А це означає, що у виховній роботі ми повинні бачити запити і потреби студентів, чітко уявляти, які риси потрібно у них виховувати, і стосовно до цього, при глибокому розумінні студентів, вести освітню роботу з ними. Ідейно-політична і моральна освіта, коли вона відповідає вказаним умовам, і буде початком виховання.

Але, молодий викладач, який виховання студентів можна було звести лише до поширення ідейно-політичних і моральних знань, тобто до освітніх заходів, то, мабуть, і не було б проблеми виховання. Життя показує, що наявність самих знань ще не є доказом комуністичної вихованості. Знання тримаються у пам'яті, а свідомість, погляди не відповідають їм. І це не парадокс, а закономірне явище, якщо знання були сприйняті формально і на їх основі не виникло роздумів, міркувань. Знання залишаються нейтральними щодо особи студента.

Який же вихід звідси? Він є. Логіка виховного процесу вимагає від нас не обмежуватись пропагандою знань як таких, а з допомогою цих знань впливати на свідомість студента і формувати у нього ідейно-політичні і моральні переконання. Це вже вища якість. В ній відбита власна думка, свої погляди, і своє ставлення до проблеми. Щоб студент підняв-

ся до власних переконань, потрібно не тільки сприйняти і усвідомити знання, а й співставити нове з попереднім, пропонувавши йому погляди з тими, що в нього вже є, зрозуміти перспективу. Інколи цей процес відбувається суперечливо, гостро, і затримується у часі. Але переконливі наші дії, наукове доведення, терпляче роз'яснення перемагають. У студента формуються потрібні йому комуністичні переконання.

Молоді викладачі запитують, чи можна у кожного студента точно виявити справжні переконання. Адже, щоб виховувати потрібні нам переконання, важливо знати ті переконання, що вже є у студента.

НА ДОПОМОГУ МОЛОДИМ ВИКЛАДАЧАМ

Питання ці суттєві. Досвід показує, що найважче виявити ідейні чи моральні переконання у тих осіб, які намагаються приховати їх. Ці особи дволикі. Самі знають, що їх погляди і переконання далеко від ідеалів комуністичного виховання, а говорять про себе і поведять себе удавано, неширо. Хоч таких осіб буває небагато, але сама проблема вміти виявити справжні, а не удавані переконання, є досить важливою. Основна маса студентів не приховує своїх переконань. Їм властива щирість і відвертість.

Таким чином, найважливішим елементом виховання є формування у студентів зрілих і стійких переконань.

Виникає тепер таке питання.

Чи можна вважати ту людину вихованою, яка має чіткі ідейні і моральні переконання, але не здатна до активної діяльності на користь суспільства. Кожен скаже, що комуністично вихована особа, передусім, **дійова людина** і самовіддано працює на користь суспільства. Справжня вихованість перевіряється у практиці, у боротьбі за нове суспільство, проти всього, що заважає нашій справі.

А яка тут педагогіка? Виховний процес тоді буде завершеним, коли ми в процесі освітніх заходів і формування переконань виробляємо у студентів ідейно-політичні і моральні досвід. Іде мова про набуття студентами важливих навиків і вмінь громадської та трудової діяльності і моральної поведінки. Цей аспект виховання через практику у процесі активної і свідомої діяльності на користь колективу і суспільства якимось чином недооцінюється. У нас переважають освітні методи. А одна освіта, яка не супроводжується практичною віддачею студента, втрачає свій сенс.

І, нарешті, зазначимо, що виховання студента відбувається і як процес формування його почуттів. Вся ідейно-політична діяльність і моральна поведінка забарвлюються яскравими почуттями. Переконання і практичні навички проявляються більш дійово і яскраво, якщо людина не тільки розуміє, але й глибоко відчуває свої дії. Саме таких фахівців і виховує наша вища школа.

Доцент І. КОБИЛЯЦЬКИЙ.

Готуючись до конференції

ПІДСУМКОМ роботи НСТ ОДУ 1966/67 навчального року був районний огляд студентських робіт, на який філологи подали чотири роботи. Результати були радісними: всі подані роботи були відзначені на конкурсі. Дві роботи, виконані в гуртку новелістики, одержали перші премії. Авторі їх А. Колісниченко, студент четвертого курсу та О. Стрельченко, студент п'ятого курсу, одержали іменні подарунки. Роботи С. Шевчук, Л. Бистрової нагороджені грамотами.

Три роботи послані на кушований огляд. Три студенти нашого університету брали участь в наукових студентських конференціях інших університетів країни.

Протягом всього навчального року на філологічному факультеті робота НСТ проводилась з врахуванням особливостей названих тем. На вченій раді факультету була обговорена і продумана тематика наукових гуртків з точки зору її науковості, актуальності. Рада НСТ слідувала за роботою гуртків, за виконанням ювілейних тем.

В літературознавчих гуртках розроблено теми, які висвітлюють зображення Воликої Жовтневої соціалістичної революції, бійців революції в художній творчості різних письменників. Так, студентка Л. Маркушевська працювала над темою «Образ Леніна на сцені Одеського драматичного театру імені Іванова», над темою «Образ учасників боїв за перемогу Жовт-

ня в українській драматургії» — студент Стрельбицький, «Революційна Одеса в творчості В. Катаєва» — Красовська.

Л. Павленко підготувала доповідь «Г. Грин і його роман «Комедіанти», а В. Панін — «Функція внутрішнього монолога в романі Хемінгуей «По кому калатають дзвони».

В лінгвістичних гуртках виконувались теми, присвячені мові творів великих подій. Так, наприклад, студентка Копилова розробила тему «Особливості лексики в повісті М. Шагинян «Сім'я Ульянових», а Г. Касім — «Слова автора при прямій мові в повісті М. Шагинян «Сім'я Ульянових».

НСТ нашого факультету брало участь у Всесоюзній науковій студентській конференції з проблеми «Революційні традиції Великої Жовтневої соціалістичної революції — могутня зброя комуністичного виховання», що проводилась наприкінці навчального року на історичному факультеті нашого університету. В роботі конференції взяли участь студенти Мінського, Харківського та Львівського університетів.

Наукова студентська конференція, присвячена 50-річчю Великого Жовтня, наближається. Членам гуртків, які мають виступити на ній, треба ще і ще раз продумати свої доповіді, осмислити їх, щоб факультет на цій знаменній конференції постав у найкращому плані.

Доцент М. ШАТУХ,

ПОМЕР Павло Григорович Тичина... Помер видатний український радянський поет, визначний громадський діяч, вчений-академік... Померла людина надзвичайно чужого серця, ніжної душі, виняткової доброти. Нестало митця і громадянина та образ його, незборний дух, праця його — вічні, безсмертні.

З раннього дитинства ми вчилися на його творах любити рідну природу, радянських людей, соціалістичну Батьківщину. Ми захоплювались поетичними словом та музикою тичинівських рядків:

А я у гай ходила,
По квітку ось яку,
А там дерева — люлі,
І все отак зозулі:
ку-
ку!

Йшли роки. Ми проймалися гартом революції, свободи, справедливості. Ми сповнювались гордістю за Радянський край і Комуністичну партію. Звучали тоді натхненні поезії «На майдані», «Як упав же він з коня», «Партія веде». А далі ми вчитувались в прекрасні своєю пристрасною і силою рядки:

Я єсть народ, якого Правда сила
Ніким звойована ще не була.
Урочистим був день відкриття
тичинівської конференції,
що відбулась в нашому університеті в 1961 році. На сцені з'являється Павло Григорович

Я чую голос чарівний

ПАМ'ЯТІ П. Г. ТИЧИНИ

вич — зал вибухає оплесками. Всі встають і, аплодуючи, вітають любимого поета.

«До молоді мій щирий голос», — починає свій виступ поет. Він говорить про наш народ і партію, про наше велике щастя жити в країні будованого соціалізму. Він звертається до свого улюбленого образу — моря, моря — народу, народної енергії, сили, наснаги. Наприкінці Павло Григорович читає свої поезії. Я читала вже в «Літературній газеті» вірш поета «Ленін іде на шевченківський вечір». З рядків твору вставала велика ленінська любов до України та україн-

ського народу, до його мови та літератури, до титана поетичної та революційної думки — Шевченка. Але музика поезії! Вона не розкрилася зразу. А тепер... Тепер, чуючи голос поета, перехід інтонацій, я збагнула музику твору.

А потім звертання до нашого сонячного міста, до його чудових людей. Поет читає вірш «Я радий, що тебе сьогодні бачу», вірш, написаний сьогодні і в нашій героїчній Одесі. Чарує нас поетова любов до Пушкіна та Барбюса, Леонтовича і Глієра. Та над усе — наша сучасність:

Одесо, повносонячна Одесо!

П. Г. ТИЧИНА В КОЛІ СТУДЕНТІВ — УЧАСНИКІВ ТИЧИНІВСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Життя в тобі — це не озерне плесо...

Твоєї молоді тверда хода.
А з молоддю — і ти вся молада!

Я радий, що тебе сьогодні бачу.
Людей твоїх вивчаю смілу вдачу,

Іх трудову енергію святу,
Мистецтва і науки повноту.
Після виступів та привітань — великий концерт. На сцену виходять співаки хору Одеської державної консерваторії. Звучать тичинівські поезії, тепер уже в музикальному супроводі. Я сміюся за поетом, що сидить на першій лаві, зовсім недалеко від мене. Він слухає, хвилюється, аплодує.

А потім прогулянка на березі моря, в чарівну весняну Аркадію. Павло Григорович захоплюється морським пейзажем, вдивляється в далечинь. Я стою біля нього. Я чую голос чарівний поета, вслухаюсь в спів його душі та серця. І бринить той спів сьогодні. Бринить, як чиста сльоза смутку, скорботи, печалі... Поета ж нема... Нема! Та є його безсмертя, чується спів: Я єсть народ... Я єсть народ!

Лариса ДУЗЬ,
студентка першого курсу

